

Hetty Denen Foundation

Stichting Hetty Denen voor Zambia

Hallo allemaal,

Hier volgt alweer een nieuw exemplaar van de Nieuwbrief om jullie allemaal een beetje op de hoogte te houden van de ontwikkelingen binnen de Stichting.

December is altijd een wat speciale maand voor ons sinds die fatale 24e December in 1994.

Het is voor mij verbazingwekkend om te constateren dat er al weer 4 jaar voorbij zijn. Maar goed, laten we ons hier bezig houden met de activiteiten die de stichting de laatste tijd ontplooid heeft.

Natuurlijk wil ik alle lezers eerst een gelukkig nieuwjaar toewensen en ook bedanken voor de steun die de stichting het afgelopen jaar heeft mogen ontvangen. Ik kan niets anders zeggen dan: Ga zo door!

Voor mij persoonlijk is er weer wat veranderd omdat ik sinds Mei 1998 weer in Zambia werkzaam ben en het in Lusaka behoorlijk naar mijn zin heb. Zambianen zijn over het algemeen aardige mensen en het klimaat is er prettig.

Ook hebben Mientje en Gerrit Denen, samen met mijn ouders, Zambia bezocht en hebben zelf kunnen constateren dat uw giften direct bij de mensen die het nodig hebben terecht gekomen zijn. Daarnaast hebben ze van lokale brouwsels en volksdansen mogen genieten.

Shimabala School

Hieronder volgt een vertaling van het briefje dat Sonia Doras ons schreef. Sonia is een gepensioneerde engelse schooljuf die in 1964 naar Zambia is vertrokken en nog steeds hard bezig is om de gemeente waar ze woont samen met de Zambianen verder te ontwikkelen. Onder andere betekent dit dat er een school moet komen! Hieronder volgt haar briefje:

Beste Nederlandse vrienden,

Bedankt voor jullie enorme steun aan ons project, om nog niet te spreken over onze moraal. Shimabala gonst van de bedrijvigheid en er wordt veel gesproken over jullie generositeit. Hierbij stuur ik ook wat informatie over het hele project. Het hele project bestaat uit het bouwen van: een school met drie klaslokalen, vier toiletten, een huisje voor de leraren en een medische kliniek. Ik schrijf dat hier neer om jullie het volledige plaatje te laten zien. Natuurlijk vragen we ook steun van andere bronnen. Zoals tevoren gezegd lijkt dit project misschien ambitieus, maar de Shimabala gemeenschap is volledig genegeerd vanaf het begin van de Onafhankelijkheid (1964) tot nu toe. De belangrijkste reden is onze eigen schuld; er is namelijk te veel negatieve politiek gevoerd. Politici kwamen, zagen en kregen de stemmen met mooie beloften, maar nooit werd er iets voor de

gemeenschap gerealiseerd. Dit project is nu mogelijk onder de MMD regering (MMD staat voor de Beweging voor Multi partijen Democratie, red. jvd) voornamelijk omdat politici er buiten gehouden kunnen worden. Nogmaals bedankt voor jullie vrijgevigheid, met deze bijdrage komen we zeker tot het hoogste punt van het gebouw. Met de allerbeste wensen, van Sonia Doras, penningmeester van de Shimabala gemeenschap.

Ondertussen is het hoogste punt inderdaad bereikt en helpt de stichting ook mee om het dak erop te leggen en het gebouw af te werken. Er zijn nu voldoende middelen ter plaatse om het gebouw af te werken. Natuurlijk moet de school ook ingericht worden met bureautjes, stoelen en een schoolbord. Boeken en leraren worden door de overheid 'geleverd'.

Mientje Denen heeft al een mooie collage gemaakt met foto's van de bouw en de mensen die erbij betrokken zijn en natuurlijk ontbreekt de Sambeek sticker daarbij niet. Deze zal op korte termijn afgeleverd worden en een mooie plaats aan de muur krijgen.

Wij zijn voornemens om bij de verder inrichting van de school en de bouw van de medische post te blijven assisteren en U kunt er dus vanuit gaan dat uw steun en giften erg welkom zijn en voornamelijk voor dit project aangewend zullen worden.

Chainama Fonds

Aan het Chainame College of Health Sciences in Lusaka worden Clinical Officers opgeleid. In een driejarige cursus die sterk praktisch gericht is worden deze, zeg maar 'eenvoudig soort huisartsen', klaargestoomd voor verlening van basis gezondheidszorg. Ze leren niet alleen hoe je malaria moet behandelen, maar ook hoe de ziekte preventief te bestrijden. Ze kunnen diarree behandelen maar ook latrines bouwen. Per jaar worden ongeveer 90 clinical officers opgeleid en als ze klaar zijn worden ze ingezet in de plattelandsklinieken om daar medisch voor plusminus 10,000 mensen te zorgen. Ze verdienen dan, het is nauwelijks te geloven, minder dan 100 gulden per maand. Hun diploma is alleen in Zambia geldig en zij kunnen niet weg zoals de door de Universiteit van Zambia opgeleide artsen, waarvan het merendeel, vanwege de slechte salarissen, zijn heil in het buitenland zoekt.

Deze opleiding kost de overheid 3000 gulden per student per jaar (schoolgeld + kost en inwoning). Doch Zambia is platzak, en de bijdrage wordt zienderogen minder. De situatie is inmiddels zo schrijnend dat sedert juli 1998 geen nieuwe studenten meer konden worden aangenomen.

Dr. Wim Vlaanderen die in 1995 werd uitgezonden als docent aan het Chainama College, kwam echter in contact met de stichting Ondosa in Rijnsburg. Deze stichting heeft besloten 5 studenten gedurende 3 jaar te sponsoren, elk voor een bedrag van 3000 gulden per jaar.

Van SIMAVI werd een gift ontvangen om de eindkandidaten van dit jaar de eindstreep in december 1998 te laten halen.

Om deze en volgende sponsoring te begeleiden en toe te zien op een rechtmatige gang van zaken werd een commissie Chainama Fonds samengesteld. Deze bestaat uit Dr. Vlaanderen zelf, mevr. Klaske Hiemstra en de heer Aarsen (Nederlandse Ambassade).

Tevens werd het Chainama Fonds toegevoegd aan de Stichting Hetty Denen voor Zambia. Deze stichting heeft tot doel 'het ondersteunen, zowel financieel als anderszins, en uitbouwen van de door Hetty Denen gestarte activiteiten met betrekking tot noodlijdende kinderen in Zambia en voorts al hetgeen met een en ander rechtstreeks of zijdelings verband houdt ...'. Het Chainama Fonds maakt daarbij gebruik van bankrekening en boekhouding van de Stichting Hetty Denen.

Chawama Vrouwen Club

Een van de andere activiteiten die we aan het einde van het jaar nog gestart zijn betreft een 'revolving fund' voor een vrouwen club. Een revolving fund is een soort kredietrekening waarvan de vrouwen die lid zijn van de club kunnen lenen. Het revolving fund is bestemd om leningen te geven aan vrouwen die er iets produktiefs mee gaan doen. Dit kunnen verschillende activiteiten zijn. De Chawama vrouwen club bestaat uit 50 vrouwen, vooral weduwes en alleenstaande moeders, die zich georganiseerd hebben in 10 kleinere groepjes. Ieder van die groepjes zet zich in voor een bepaalde economische activiteit, waar ze dus geld voor nodig hebben. Er zijn groepen die naar de grote markt in Lusaka gaan en daar salaula (tweede hands kleding) kopen om die weer te gaan verkopen in de wijk Chawama. Een andere groep houdt zich bezig met het verhandelen van schoenen en verder zijn er nog groepen die groentes kweken en verhandelen, kippen mesten en wat ik zelf het mooiste vindt, een groep die veel borduurt, zoals tafellakens, kussens en dat soort dingen en die dan aan de man of vrouw probeert te brengen. Als ze het goed doen kunnen de vrouwen hun inkomen op deze manier verhogen en tegelijkertijd hun lening weer terugbetalen. Hierna kan een volgende groep vrouwen dan van het fonds profiteren en een lening aanvragen. In Zambia wordt dit systeem van leningen geven Chilimba genoemd. De leidster van de groep is een hele actieve mevrouw. Haar naam is Elisabeth Choongo. Ze had al ervaring met het verstrekken van kredietjes toen ze nog werkte. Nu is ze met pensioen en vrijwillig penningmeester van de Chawama vrouwen groep. Ze heeft er voor gezorgd dat de vrouwen een business training hebben kunnen doorlopen, zodat ze nu de basisvaardigheden van boekhouden en budgetteren onder de knie hebben. Volgens Elisabeth is het succes van de vrouwenclub niet onopgemerkt gebleven, want er zijn veel vrouwen die lid willen worden. We zijn benieuwd hoe dit zich verder zal ontwikkelen en houden U, de lezer, hier natuurlijk van op de hoogte.

Buyantanshi Open Community School, Kabwe

Het lijkt erop dat onze stichting in scholen gespecialiseerd gaat raken, want naast de Shimabala school hebben we het afgelopen jaar nog een school in Kabwe gesteund. De familie Hartmann in wiens huis wij in 1994 gewoond hebben zijn de voortrekkers van dit project. Open Community Schools zijn scholen waar de armsten naar toe kunnen. In Zambia is het de gewoonte dat alle schoolgaande kinderen hetzelfde uniform aan hebben. Als je dan ook 's middags naar huis rijdt zie je hele groepen kinderen met rose, bruine en blauwe uniformen langs de kant van de weg liften. De kleur is naar gelang de school waar ze op zitten. Natuurlijk zijn er ook een heleboel kinderen van arme ouders of wezen

die het zich niet kunnen veroorloven om schoolgeld te betalen en een uniform aan te schaffen. Voor deze kinderen is een jaar of tien geleden het Open Community Schools initiatief opgestart. Vooral dit jaar is dit initiatief veel in het nieuws geweest. Open Community Schools worden op allerlei plaatsen in Zambia geopend. Het is gebaseerd op vrijwilligers. De leraren zijn vrijwilligers de schoolhoofden zijn vrijwilligers. Alleen de boeken worden door de organisatie ter beschikking gesteld. Omdat leraren ook moeten eten vroeg Kristina Hartmann of we niet geïnteresseerd waren om een bijdrage ter beschikking te stellen die als toelage aan de leraren gegeven kon worden. Toelages en dergelijke zijn niet erg dankbare projecten voor donors, maar in dit geval om de school van de grond te krijgen, leek het ons een goede zaak en hebben we voor een periode van zes maanden onze steun toegezegd. Hierna zullen we onze bijdrage evalueren. Een paar weken geleden is de Buyantanshi Open Community School officieel geopend door de Minister van Onderwijs, brigadier-generaal Godfrey Miyanda en heeft de school zelfs het nationale tv journaal gehaald, goede publiciteit dus.

Cheshire Home

In een eerdere brief hebben we het al eens over het Cheshire huis gehad. Dit is een opvanghuis voor lichamelijk gehandicapte kinderen. Er worden orthopedische hulpmiddelen gemaakt, fysiotherapie gegeven en in samenwerking met een ziekenhuis operaties gecoördineerd. Sommige kinderen gaan weer terug naar hun families andere wonen echt in het Cheshire huis. Nu was daar een waterbak, een soort van zwembad dat vroeger voor therapie was gebruikt, maar de laatste vijf jaar niet meer had gewerkt en de kosten waren te hoog om hem te repareren, wel zou men hem graag weer gebruiken. Dus dachten wij dat dat een mooi projectje voor de stichting zou zijn. Met de medewerking van Brian Jakobs van Pleasure Pools werd er twee weken hard gewerkt met als resultaat dat het zwembadje er weer als nieuw bij ligt en gebruikt kan worden voor de fysiotherapie.

Weetjes

- Klaske Hiemstra die ons nu al een paar jaar ideeën aan de hand doet en ook de projecten coördineerde heeft de coördinerende taak overgedragen aan Marja Hinfelaar. Vanaf deze plaats willen we Klaske hartelijk bedanken en Marja veel succes toe wensen.
- De kleding die verzameld was is aangekomen in Zambia en zal daar bij opbod in Shimabala dorp verkocht worden. De opbrengsten worden dan gebruikt om het schooltje en de kliniek deels mede te financieren.

Correspondentie adres:

St. Hetty Denen voor Zambia
M. Denen-Kuijpers
Schilderstraat 5
5836 BD Sambeek

gironummer: 2940996